

L'afecció barcelonista viu amb intensitat el final de la temporada 93-94. Però ningú no voldria, justament ara que l'equip funciona al cent per cent, que s'acabés.

Barça, a flor de pell

A casa, Barça. Al carrer, Barça. A la feina, Barça. I a la televisió, Barça. El d'enguany és el final de temporada més intens de l'última dècada per als barcelonistes. La setmana s'ha tenyit de blau-grana i ha estat viscuda amb passió. Com mai. Ningú no pot defugir la psicosis col·lectiva, fora que s'amagui sota terra. No és un fenomen esportiu, és un fenomen social que ningú no sap per què, però que transcendeix el que és habitual en les societats que ens envolten. Qui més qui menys, duu el Barça a flor de pell. Des del jove del Gol Sud, que porta l'escut

El primer equip de futbol del Barça es juga en una setmana els dos títols més importants de la temporada. I els cors ho noten.

del seu equip tatuat a la pell, per sempre, fins a l'avi, empresari jubilat, soci des de fa més de quaranta anys. Però el Barça va més enllà de les graderies de l'estadi, va més enllà de la seva massa social. Si guanya, el país vibra. Si perd, el país pateix. No tothom evidentment, però sí molta gent. En aquest document presentem tres aspectes diversos de l'univers blau-grana: una entrevista amb en Sergi, la revelació de la temporada; un jugador del planter que ha arribat al cel. Després, una ullada a l'interior del Gol Sud del camp, on hi ha els seguidors més radicals. I finalment, tots els detalls de l'enfrontament del segle: Barça-Milan.